

AZ MTA KUTATÓK ELVÁNDORLÁSI ÉS PÁLYAELHAGYÁSAI
SZÁNDÉKAINAK ÉS LÉPÉSEINEK VÁLTOZÁSA 2017 ÉS 2019 között
Egy kérdőíves adatfelvétel eredményei

Összefoglalás

Nyíró Zsanna – Tóth István János – Varga Júlia

2019. szeptember 25.

A kutatást a résztvevők önkéntes munkája tette lehetővé.

A kutatás előkészítésében, a kérdőív összeállításában, a kutatás adatfelvételének megszervezésében, lebonyolításában, az on-line kitöltő felület megszerkesztésében részt vettek, a kutatás lebonyolítását segítették: Csaba Iván, Csanádi Mária, Fónagy Adrienn, Gyenese Jenő, Hajdu Miklós, Hajnal Zoltán, Hangya Balázs, Héberger Károly, Horváth Zsófia, Juhász Katalin, Katona Csaba, Lévai Dániel, Magyar Árpád, Molnár György, Muraközi Balázs, Papp Dániel, Szabó Endre, Szilágyi Adrienn, Szilágyi Emőke Rita, Tir Melinda, Zászkaliczky Márton, és még sokan mások. Segítségüket ezúton is szeretnénk megköszönni. Nélkülük a kutatás, és ez az elemzés sem jöhetett volna létre.

A kutatást Tóth István János vezette.

Nyíró Zsanna, Tóth István János, Varga Júlia. 2019. Az MTA kutatók elvándorlási és pályaelhagyási szándékainak és lépéseinek változása 2017 és 2019 között. Egy kérdőíves adatfelvétel eredményei. Survey of Scientists-Hungary, <https://bit.ly/2yTwFiv>

Nyíró, Zsanna, István János Tóth, Júlia Varga. 2019. Changes in Hungarian Academy of Sciences researchers' intention to resign and job search efforts between 2017 and 2019. Survey results. Survey of Scientists-Hungary, <https://bit.ly/2yTwFiv>

Összefoglalás

„Vannak, akik elmennek, és ezt látni fogjuk. És vannak sokan, akik nem fognak jönni, és erről nem is szerzünk tudomást.”

A kutatásról

2018. június 12-én kapta meg az MTA azt a törvénytervezetet, amely kutatóhálózatának költségvetését, az MTA költségvetésének csaknem felét, 23 milliárd forintot az Innovációs és Technológiai Minisztériumhoz rendelte. A kormány 54 percet adott az Akadémia vezetésének, hogy véleményezze a törvénytervezetet. Ezzel kezdetét vette egy olyan eseménysor, amely végül, 2019 július 2-án az MTA kutatóhálózat elvételével végződött.

Elemzésünkben egy önkitöltős kérdőíves adatfelvétel adatai alapján az MTA kutatóhálózat kutatóinak külföldi munkavállalási és pályaelhagyási szándékait vizsgáltuk két időszakra vonatkozóan. Egyrészt az eseménysort megelőző egy évre, a 2017. júniusa és 2018. májusa közötti időszakra vonatkozóan, másrészt az azt követő egy évre, vagyis a 2018. júniusa és 2019. júniusa közötti időszakra vonatkozóan. Az elemzés alapvetően statisztikai, ökonometriai módszerekre épült, de ezt kiegészítette egy rövid kvalitatív elemzés is.

A kutatás célja annak vizsgálata volt, hogy változtak-e az MTA kutatóhálózatában dolgozó kutatók külföldi munkavállalási, illetve pályaelhagyási szándékai a fordulópontot, 2018 június 12-ét követően. A tanulmányban e két időszak, az „54 perc előtti” és az „54 perc” utáni egy-egy évre vetettük össze a azoknak a kutatóknak arányát, akik megfogalmazták állásváltoztatási szándékaikat, és az adott időszakban tettek is e szándékok megvalósítása érdekében lépéseket.

Az adatfelvételre 747 kutató válaszolt, amely közel 40%-os válaszolási arányt jelent. Ez önkitöltős felvétel lévén – amelyeknél általában 8-10%-os válaszolási arány a megszokott - nagyon magas aránynak számít. Az adatfelvétel – az alkalmazott súlyozás után - életkorra és tudományos fokozatra reprezentatív. A tanulmányban a súlyozott adatokat elemeztük.

Alapvetően két kérdést vizsgáltunk: (i) hogyan változtak meg a kutatók munkahelyváltási szándékai és tervei az 54 perc után az 54 perc előtti helyzethez képest, és (ii) milyen lépéseket, ezen belül milyen komoly lépéseket tettek a munkahelyváltás érdekében és e lépések valószínűsége hogyan változott a két vizsgált korszak között.

Az önkitöltős kérdőívet 2019 júniusában és augusztusában töltötték ki az MTA kutatóhálózatának kutatói. A kérdőívben arról kérdeztük őket, hogy melyek voltak kilépési szándékaik, terveik, és tettek-e lépéseket a távozás érdekében a fenti esemény bekövetkezése előtti, illetve az azóta eltelt egy évben. A két időszak összehasonlításából következtethetünk arra, hogy akik távozást fontolgatnak, azok az MTA körüli események hatására tesznek-e így, vagy más körülmények között is ezt fontolgatnák-e.

A kilépés várható mértékének előrejelzéséhez többféle kérdezési technikát alkalmaztunk. Egyrészt vizsgáltuk, hogy hány kutatóban merült fel a távozás gondolata. Ez a mutató természetesen csak bizonytalanul képes előre jelezni a tényleges kilépés mértékét, mivel azok közül, akik a távozást fontolgatják, lesznek olyanok, akik tényleg elmennek és lesznek olyanok, akik végül maradnak. A két csoport pontos számát, arányát nem lehet előre jelezni. Másrészt vizsgáltuk, hogy hányan tettek már a kérdezésig tényleges lépéseket a távozás érdekében, ezekből az adatokból biztosabb becslést adhatunk arra, hogy milyen mértékű lesz a kilépés, mint a szándékok vizsgálatából. A munkahelyváltás érdekében megtehető öt lehetséges lépést vizsgáltunk:

- ismerősökkel való kapcsolatfelvétel,
- álláslehetőségek/álláshirdetéseket nézegetése,
- álláshirdetésre jelentkezés,
- részvétel állásinterjún, és
- állás elfogadása

Azok között is, akik az elmúlt egy évben megtették e lépések valamelyikét, lesznek olyanok, akik végül maradnak és olyanok is, akik távoznak. Azoknak a kutatóknak a távozási valószínűsége, akik már tettek lépéseket nagyobb, mint azoké, akikben csupán felmerült e gondolat.

A munkahelyváltás érdekében megtehető lépéseket úgy válogattuk össze, hogy egy folyamat különböző állomásait jelentsék. E lépések egy része kisebb anyagi és időbeli ráfordítást igényel (pl. megkérdezték ismerőseinket, hogy tudnak-e valamilyen munkalehetőséget számunkra) mások olyanok, amelyek már komolyabb beruházást igényelnek (pl. álláspályázat beadása, állásinterjún való részvétel). Ha egy kutató már a teljes jelentkezési folyamatot végig járta, sőt, esetleg már el is fogadott állásajánlatot, akkor már komoly befektetést hajtott végre, ezért valószínűbb, hogy távozni is fog.

Az, hogy végül a távozási szándékok, tervek és lépések milyen mértékben fognak megvalósulni, vagyis, hogy hány kutató hagyja majd el végül a kutatóhálózatot, nem lesz független a munkakörülmények változásától, a kutatói szabadság megmaradásától az újonnan létrehozott, átszervezett kutatóintézetekben.

Kutatásunk eredményeinek értelmezésekor fontos szem előtt tartani, hogy a kutatói életpályájának szerves része a rövidebb-hosszabb ideig tartó külföldi munkavállalás. Számos kutatás alátámasztja, hogy a kutatók az egyéb pályákon dolgozóknál sokkal mobilabbak. Jelen felmérésben is láthatjuk, hogy a kutatók magas aránya tervezte már 2018 júniusa előtt is a külföldi munkavállalást, tapasztalatszerzést, azonban a 2018 júniusa után ugrásszerű növekedés figyelhető meg e tervekben, ami azt mutatja, hogy az MTA kutatóhálózatának elvétele meghatározó mértékben növelte a magyar kutatóhálózat elhagyásán gondolkodó, és a munkahelyváltás érdekében már konkrét lépéseket is megtett kutatók arányát.

Az alábbi rövid összefoglalásban ismertetjük a kutatás legfontosabb eredményeit. A részletes eredményeket, a valószínűségi modellek leírását, az ökonometriai elemzést, a kutatás során felvetődött technikai és módszertani kérdéseket és ezek megoldását a részletes tanulmány (<https://bit.ly/2lQAlI8>) tartalmazza.

Ebben az összefoglalásban a kvalitatív elemzés eredményeit foglaljuk össze, az ökonometriai elemzés alapján levont következtetéseinket összegezzük, valamint a leíró statisztikákból mutatunk be néhányat.

Eredmények

A kutatók véleménye – a kvalitatív elemzés összefoglalása

A kérdőívben megkérdeztük válaszadóinkat arról, hogy szeretnék-e valamit hozzáfűzni a kérdőív témájához. E válaszokból az látszik¹, hogy sok kutató nem szívesen hagyja, hagyná el az országot, de úgy érzi, hogy kényszerhelyzetben van, az MTA átszervezésének olyan következményeit várja, ami miatt el akar már menni.

„Egyedülálló anyaként nevelem a kisgyermekemet segédmunkatársi fizetésből. Mégsem akartam soha külföldre menni a jobb boldogulásért, mert szeretem a hazámat. "Áldjon vagy verjen sors keze: Itt élned, halnod kell." És most mégis ezen kell gondolkodnom. Mert nem "csak" a munkahelyemet veszik el (ami esetben talán lenne esélyem másikat találni), hanem az életpályámat törlik el, s vele együtt az ország fejlődését. Szégyellem magam a külföldi tervek miatt. De a gyereket fel kell nevelni, a tudást pedig megosztani..."

„Németországban voltam doktorandusz és annak ellenére, hogy ott többszörösét kerestem meg a hazai béremnek, szívesen jöttem haza, mert Magyarországon szeretnék/ szerettem volna letelepedni. Itt él a családom is és szerettem volna a külföldről szerzett tudást a hazámban kamatoztatni. A tervezett törvénymódosítás újra arra kényszerít, hogy elhagyjam Magyarországot."

„Véleményem szerint Magyarországon eddig is kevés pénzből kellett megélnie a kutatóknak. Eddig legalább szabadon csinálhatták azt, amit szeretnék. Amint ez megváltozott, elkezdtem külföldön állást keresni. Én egyedül kevésnek éreztem magam ahhoz, hogy szembe szálljak a hatalommal. A tudományban viszont továbbra is szerettem volna dolgozni. Ezért fogadtam el egy állást az USA-ban a [...]2 Egyetemen."

Nem csak a „maradok/elhagyom az országot” döntésben van szerepe az átszervezésnek: többen azt fejtették ki, hogy az eredetileg tervezett rövid távú külföldi tartózkodás helyett ma már hosszú távban gondolkoznak.

„Posztdoktori állást külföldön pár évig mindenképpen vállaltam, ez független az átszervezéstől. Az átszervezés az eddig tervezett hazatérésem, és Magyarországon folytatandó kutatómunkám lehetőségét kérdőjelezi meg."

A potenciális távozók egy másik csoportját azok alkotják, akik a nyugdíjazásba terveznek menekülni.

¹ Lásd részletesen a tanulmány 13-23. oldalát (<https://bit.ly/2lQAli8>).

² Szögletes zárójellel jelöljük azokat az eseteket, amikor az anonimitás megőrzése érdekében bizonyos adatokat törölünk a hozzászólásból.

Olyanok is vannak, akik számára a külföldi munkavállalás nem megvalósítható: ők szeretnének menni, de családi körülményeik ezt nem teszik lehetővé.

Azok számára, akiknek még néhány év hátravan a nyugdíjkorhatár eléréséig a váltás mind belföldön, mind külföldön igen nehéz. A hazánkhoz szorosan kötődő szakterületeken dolgozók is arról írnak hozzászólásaikban, hogy számukra a külföldi munkavállalás nem reális lehetőség.

A maradni tervezőkegy másik csoportját azok alkotják, akik úgy látják, érdemes kivárni, hogy hogyan alakul a helyzet az MTA-ban. E válaszadók jellemzően bizonyos munkafeltételek megvalósulásához kötik maradásukat.

„Még nem lehet tudni, mit hoz az ősz, milyen következményei lesznek az átalakításnak, így azt válaszoltam, hogy jelenleg nem tervezem a munkahelyváltást, de ez a szándékom megváltozhat az elkövetkezendő hónapok eseményei miatt.”

Fontos, hogy többek úgy látják, hogy már az eddigi események is befolyással voltak a hazai kutatók utánpótlására, hogy az elmúlt időszak MTA körüli eseményei több fiatal válaszadót eltántorítottak a tudományos és a kutatói pályától.

„Mindenkinek nagyon nehéz helyzetet alkottak, az én esetemben pályakezdőként nagy dilemma egy ilyen rizikós helyen maradni. Nincs pénzügyi védőhálóm, és a legjobb helyeket is egyre jobban ellehetetlenítik, így nem vállalhatom a kockázatot, hogy akár csak megpróbáljak a kutatói pályán maradni. Egy nagyon alternatív univerzumban lehet, hogy folytattam volna PHD irányban a tanulmányokat. Egy fontos prioritásom a jelen helyzetben, hogy le tudjak lépni pár éven belül, ha úgy alakul (visszautalva, rizikós pályán pedig ezt lehet, hogy nem tudom megtenni, a külföldi kutatói állásokat nem olyan könnyű megszerezni mint egy külföldi piaci állást).”

A hozzászólások egy másik részében a válaszadók elkeseredettségüknek adnak hangot, valamint az átszervezés kapcsán fellépő bizonytalanságot, illetve annak várható káros következményeit taglalják.

Végül, a hozzászólások nagy csoportját alkotják azok, amelyek az átszervezés MTA-ra és a magyar tudományra gyakorolt negatív hatásaival foglalkoznak. A kutatók úgy vélik, hogy számos területen már jelenleg is komoly károkat szenvedett el az intézmény (pl. a hírnév, a nemzetközi kapcsolatrendszer, a társadalmi elismertség terén) és a hazai tudományos élet – utóbbi különösen a kutatói szabadság és autonómia kapcsán.

„A bizonytalanság miatt az intézményhálózat tulajdonképpen elkezdte saját magát felszámolni: sokan elmennek, a helyükre pedig az átszervezés felvetése előtt is nehéz volt új embereket találni. Most még nehezebb...”

„Ez adta a végső lökést a pályamódosításhoz. Nem biztos, hogy megléptem volna, ha marad az MTA keretében a kutatóhálózat és marad a kutatás szabadsága.”

A statisztikai elemzés és a valószínűségi modellek eredményeinek összefoglalása

A 2018. június 12-i intézkedés, illetve az azóta eltelt időszak MTA-t érintő eseményeinek következményeként rendkívüli mértékben megnőtt a kutatóhálózatból kilépést fontolgató kutatók aránya, valamint az állásváltogatás érdekében lépéseket tett kutatók aránya is.

Nem csak az egyszerű leíró statisztikák, hanem az ökonometriai elemzések (melyeket a részletes tanulmány tartalmaz) eredményei is drámai változásokról tudósítanak. Akár az állásváltási szándékokat, akár a külföldi kutatói munkavállalási szándékokat, akár a munkahelyváltás érdekében megtett lépéseket és ezeken belül a komolyabb lépéseket nézzük, az 54 perc után nagyjából megkétszereződtek az 54 perc előtti évre jellemző arányok. A kutatók 79 százalékánál vetődött fel az 54 perc után a munkahelyváltás lehetősége, szemben az 54 perc előtti 41 százalékkal; 57 százalékuk kezdett gondolkodni a külföldi kutatómunka vállalásának lehetőségén, szemben az 54 perc előtt csak 26 százalékkal; 60 százalékuk tett valamilyen lépést a munkahelyváltás érdekében, miközben az 54 perc előtt csak 30 százalékuk; 22 százalékuk tett komoly lépéseket (jelentkezett állásra, volt állásinterjú, illetve fogadott el állást), miközben az 54 perc előtt csak 12 százalékuk.

Amikor azt vizsgáltuk, hogy a kutatók milyen jellemzői mentén voltak gyengébbek, vagy erősebbek a két időszakban az állásváltási szándékok és az ennek érdekében megtett lépések és azt, hogy e tényezők szerepe és hatásának erőssége hogyan változott az 54 perc után az 54 perc előtti helyzethez képest, akkor a kapott eredmények négy fontos megfigyelésre hívták fel a figyelmet.

(i) Míg az 54 perc előtt a fiatalok körében volt a legerősebb az állásváltási szándék és az ez irányú lépések megtétele, addig az 54 perc után már a középgeneráció aktivitása is megnőtt e téren: jelentősen nőtt a 31-50 éves kutatókon belül azok aránya, akikben felvetődött az állásváltás lehetősége és azoké is, akik komoly lépéseket tettek ennek érdekében.

(ii) A nagyobb humántőkével (fokozattal, több nemzetközi kutatói, vezetői tapasztalattal stb.) rendelkező kutatók az 54 perc előtt nem tervezték nagy arányban az állásváltogatást. Ez a helyzet megváltozott az 54 perc után: ekkor már az ő körükben is nagy arányban vetődött fel az állásváltás

lehetősége. A nagyobb humántőkével rendelkezők körében az 54 perc után számottevően megnőtt kutatóhálózat elhagyásának valószínűsége az 54 perc előtti arányokhoz képest.

(iii) Az eredmények arra mutatnak, hogy az 54 perc után eltűntek a tudományterületek között korábban megfigyelhető számottevő különbségek. Az 54 perc előtt az élettudomány kutatói terveztek legnagyobb arányban állásváltást, és a humán- és társadalomtudományi kutatók legkevésbé. Az 54 perc után minden tudományterületen (élettudományok, élettelen természettudományok és matematika, valamint a humán- és társadalomtudományok) a kutatók közel azonos és jelentősen megnövekedett arányban szándékoznak elhagyni a kutatóhálózatot, illetve tesznek meg ennek érdekében komoly lépéseket.

(iv) A Lendület, vagy más kiválósági programokban résztvevő kutatók szándékai és magatartása radikálisan változott az 54 percet követően: jelentősen nőtt körükben azok aránya, akik a kutatóhálózat elhagyásában kezdtek gondolkodni és nőtt azoké is, akik lépéseket és ezeken belül komoly lépéseket is tettek ennek érdekében. A statisztikai tesztek eredményei azt támasztották alá, hogy a Lendület és más kiválósági programokban való részvétel hatása szignifikánsan eltért az állásváltási lépésekre az 54 perc előtt és után. Az 54 perc után a Lendületes kutatók számottevően nagyobb arányban tettek komoly lépéseket a munkahelyváltás érdekében és hagyták el az MTA-t, mint előtte. Ez azt jelenti, hogy ezek szerint az 54 percet követő év történései jelentősen csökkentették a Lendület program megtartó erejét és a Lendület és más kiválósági programok kutatóit az ország elhagyására ösztönözték.

Az állásváltási szándékokban és az állásváltás érdekében tett lépések valószínűségében megmutatkozó hirtelen, nagyarányú változások nem magyarázhatók olyan tényezőkkel, amelyek hosszú távon határozzák meg az állásváltási szándékok és az e szándékok megvalósítása érdekében tett lépések valószínűségeit és e valószínűségek időbeli változásait. Az egyik évről a másikra való ilyen mértékű változásokat csak úgy értelmezhetjük, hogy egy intézményi sokk által kiváltott strukturális töréssel állunk szemben, az 54 perc előtti trendből semmiképpen sem következhet az 54 perc utáni állapot. A korábbi évek trendje megszakadt és új folyamatok kezdődtek el a magyar tudományos életben.

Az emberi tőke elmélet szerint az állásváltási döntést alapvetően három tényező határozza meg: a jelenlegi munkahely becsült az életpályára

aggregált hozama jelenértéken, az új, alternatív munkahely ugyanígy számításba vett becsült hozama jelenértéken és az állásváltás egyszeri költsége. E tényezőkből kettő biztos nem változott az 54 perc után az 54 perc előtti helyzethez képest: nem nőttek és nem csökkentek az új állások becsült aggregált hozamai, és az állásváltás költsége sem változhatott (ezekre a konjunktúra ciklusokon kívül a relatív bérek, adóráták változása, a forint árfolyam mozgása stb. lehetnek hatással). Ezért nagyon valószínűen azt a hatást látjuk, hogy jelentősen megváltozott a kutatók várakozása arról, hogy hogyan járul hozzá az átszervezés után a jelenlegi munkahelyük kutatói pályájuk várható aggregált hozamához. A változás pedig vélhetően elsősorban azzal a várakozással függ össze, hogy az MTA kutatóhálózat átszervezése a kutatói munka feltételeinek változásával fog járni. A kutatók várakozásai szerint nem zárható ki teljesen a kutatói szabadság korlátozása. Olyan munkahelyen, ahol korlátozzák a kutatói szabadságot, az ott dolgozó kutató (i) kevésbé képes a hátralévő életpályája során emberi tőkét felhalmozni (tanulni, releváns tapasztalatokat szerezni); (ii) kevésbé lesz képes használni már meglévő tudását (már meglévő emberi tőkéjének hozamrátája várhatóan csökkenni fog); (iii) várhatóan kevésbé lesz képes olyan elsőrangú tudományos produktumokra (cikkekre, könyvekre), amelyek haszna később hozzájárul aggregált jövedelméhez az életpálya későbbi szakaszán (alacsonyabb lesz a jövőben felhalmozott emberi tőkéjének megtérülési rátája).

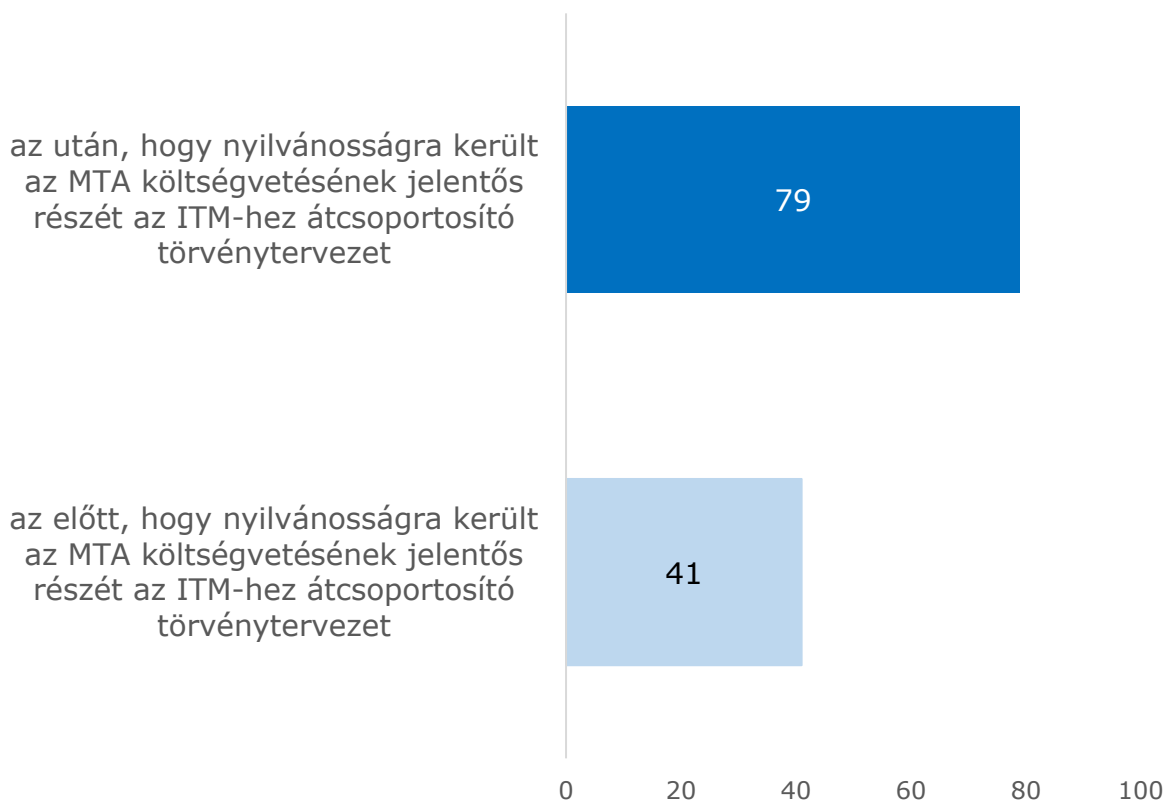
Az 54 perc utáni történések, egy intézményi sokk, és az erre való kutatói reakció (a volt MTA intézményhálózatban elérhető kutatói hozam-várakozások radikális csökkenése) magyarázhatja nézetünk szerint azt a drámai váltást, amely a kutatói állásváltási szándékok és a megtett lépések valószínűségének megkétszereződését eredményezték az 54 perc után. Azt, hogy ezeknek a szándékoknak a megvalósulásához szükséges további lépéseket megteszik-e majd, és milyen arányokban a kutatók, az nyilvánvalóan attól függ, hogy a továbbiakban mit tapasztalnak: a kutatói szabadság lehetséges korlátozására, a kutatóhálózat munka körülményeinek romlására vonatkozó előzetes várakozásaik mennyire bizonyulnak megalapozottnak.

A kutatásunk kizárólag az akadémiai kutatóhálózatban dolgozók munkahelyváltási szándékaival és döntéseivel foglalkozott. Egy ország tudományos teljesítményének jövőbeni alakulása ugyanakkor függ attól is, hogy kik választják a kutatói pályát. A potenciális kutatói utánpótlás munkahelyválasztási döntéseiről nem álltak rendelkezésünkre adatok. Nem tudtuk vizsgálni, hogy ezeket a döntéseket mennyire befolyásolta és

befolyásolja az 54 perc által elindított folyamat, de nagyon valószínű, hogy hatással lesz a kutatói utánpótlás alakulására már önmagában a kutatói közép- és felsőfokú elvándorlása is, az, ha így a potenciális pályakezdő kutatók nem tudnak azokhoz a kutatói műhelyekhez, kutatókhoz kapcsolódni, nem tudnak az utóbbiak tanítványaivá válni, akiket fontosnak tartanak kutatói életpályájuk szempontjából.

Ábrák

1. ábra: Azon kutatók aránya, akiknél felvetődött, hogy munkahelyet váltanak (külföldre mennek kutatói, vagy nem kutatói állásba, vagy belföldre mennek nem kutatói állásba) a 2018. június 12. előtti és utáni évben, %

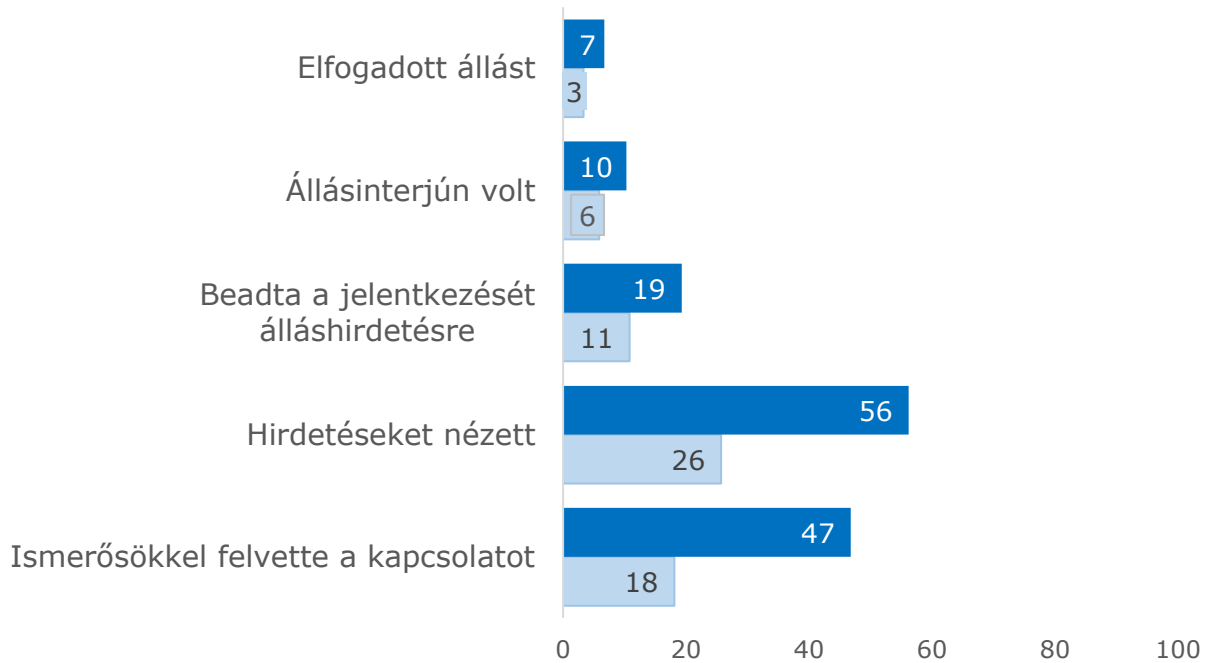


Megjegyzés: 2018. június 12-én kapta meg az MTA azt a törvénytervezetet, amely költségvetésének csaknem felét, 23 milliárd forintot az Innovációs és Technológiai Minisztériumhoz rendel. Ld. <https://www.parlament.hu/irom41/00503/00503.pdf>. A kormány 54 percet adott a törvénytervezet véleményezésére az MTA vezetésének. Az ábrán a törvénytervezet nyilvánosságra kerülése előtti egy éves időszak kerül összehasonlításra az utána következő egy évvel.

Az ábrán szereplő 79 százalék azt jelenti, hogy a kutatók 79 százalékánál vetődött fel, hogy munkahelyet vált vagy külföldre megy, vagy belföldre nem kutatói állásba (külföldre megy kutatói, vagy nem kutatói állásba, vagy belföldre megy nem kutatói állásba) a 2018. június és 2019. június közötti időszakban és 41 százalékuknál vetődött fel ugyanez egy évvel korábban, 2017. június és 2018. május között.

2. ábra: Azon kutatók aránya, akik a munkahelyváltás érdekében a felsorolt lépések valamelyikét tették a 2018. június 12. előtti és utáni évben, %

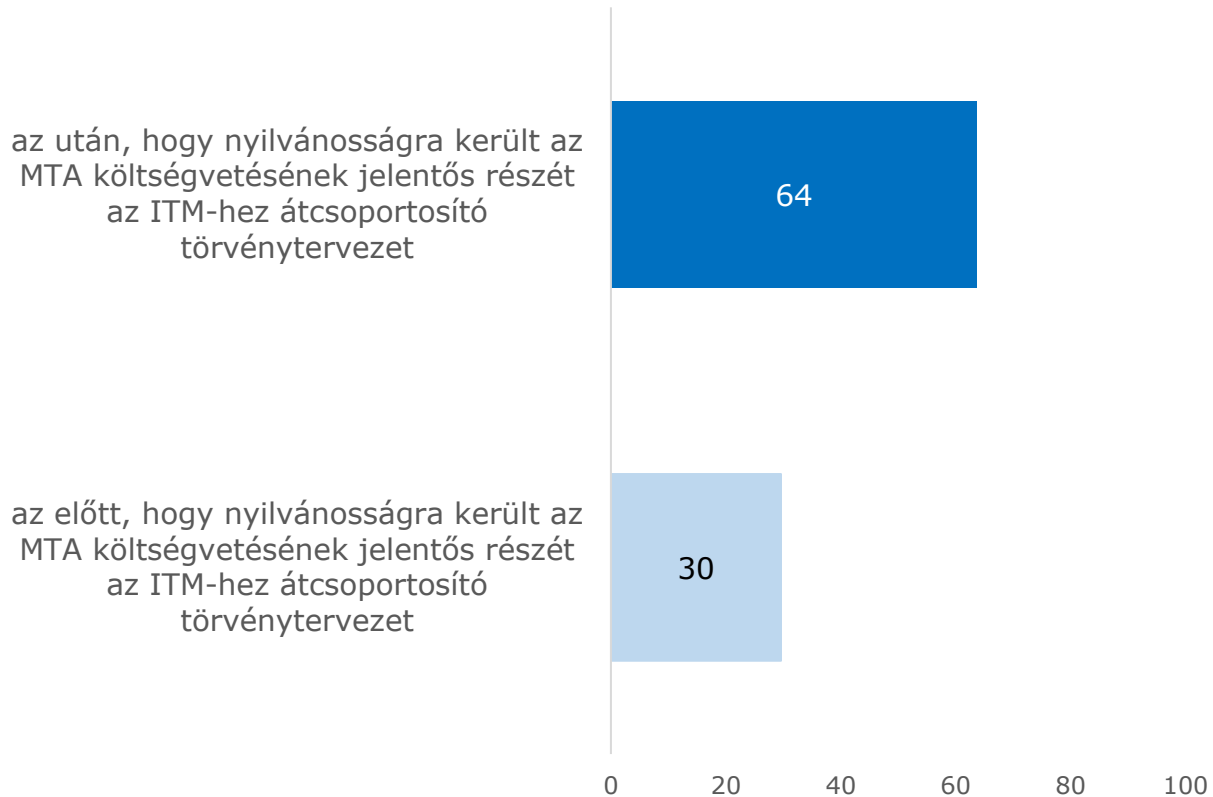
- az után, hogy nyilvánosságra került az MTA költségvetésének jelentős részét az ITM-hez átcsoportosító törvénytervezet
- az előtt, hogy nyilvánosságra került az MTA költségvetésének jelentős részét az ITM-hez átcsoportosító törvénytervezet



Megjegyzés: 2018. június 12-én kapta meg az MTA azt a törvénytervezetet, amely költségvetésének csaknem felét, 23 milliárd forintot az Innovációs és Technológiai Minisztériumhoz rendel. Ld. <https://www.parlament.hu/irom41/00503/00503.pdf>. A kormány 54 percet adott a törvénytervezet véleményezésére az MTA vezetésének. Az ábrán a törvénytervezet nyilvánosságra kerülése előtti egy éves időszak kerül összehasonlításra az utána következő egy évvel. A válaszadók az ábrán szereplő lépések bármelyikét egymástól függetlenül is megtehették ezért az ábrán szereplő százalékok összege nagyobb lehet száznál.

Az ábrán például az „Állásinterjún volt” jelmagyarázatnál szereplő 6 és 10 százalék a következőt jelenti. A kutatók 10 százaléka volt állásinterjún 2018 június és 2019 június között és 6 százaléka volt állásinterjún egy évvel korábban, 2017 június és 2018 május között.

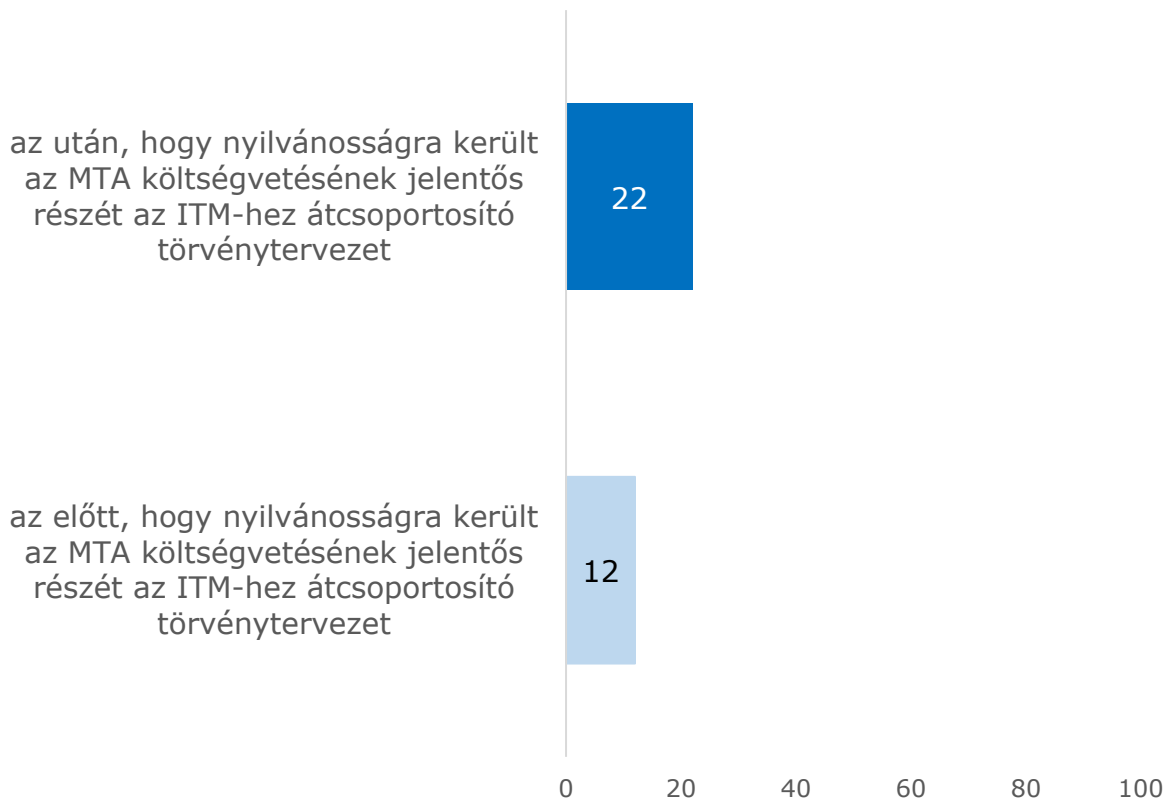
3. ábra: Azon kutatók aránya, akik a munkahelyváltás érdekében a 2. ábrában felsorolt lépések bármelyikét megtették a 2018. június 12. előtti és utáni évben, %



Megjegyzés: 2018. június 12-én kapta meg az MTA azt a törvénytervezetet, amely költségvetésének csaknem felét, 23 milliárd forintot az Innovációs és Technológiai Minisztériumhoz rendel. Ld. <https://www.parlament.hu/irom41/00503/00503.pdf>. A kormány 54 percet adott a törvénytervezet véleményezésére az MTA vezetésének. Az ábrán a törvénytervezet nyilvánosságra kerülése előtti egy éves időszak kerül összehasonlításra az utána következő egy évvel.

Az ábrán szereplő 64 százalék azt jelenti, hogy a kutatók 64 százaléka tette meg állásváltoztatás érdekében a 2. ábrában felsorolt lépések bármelyikét a 2018. június és 2019. június közötti időszakban és 30 százalékuk tette meg ugyanezt egy évvel korábban, 2017. június és 2018. május között.

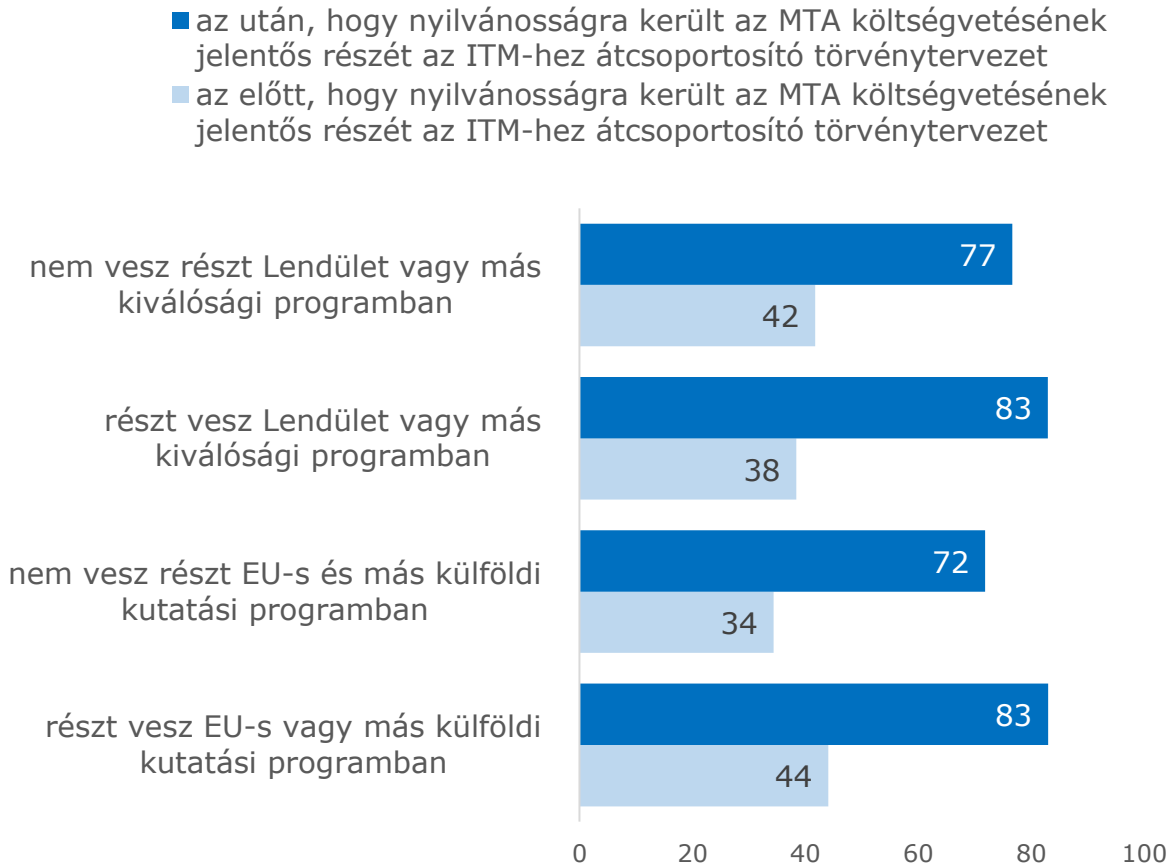
4. ábra: Azon kutatók aránya, akik munkahelyváltás érdekében komoly lépéseket tettek (beadtak jelentkezést álláshirdetésre, vagy állásinterjún voltak, vagy már el is fogadtak állásajánlatot) 2018. június 12. előtti és utáni évben, %



Megjegyzés: 2018. június 12-én kapta meg az MTA azt a törvénytervezetet, amely költségvetésének csaknem felét, 23 milliárd forintot az Innovációs és Technológiai Minisztériumhoz rendel. Ld. <https://www.parlament.hu/irom41/00503/00503.pdf>. A kormány 54 percet adott a törvénytervezet véleményezésére az MTA vezetésének. Az ábrán a törvénytervezet nyilvánosságra kerülése előtti egy éves időszak kerül összehasonlításra az utána következő egy évvel.

Az ábrán szereplő 22 százalék azt jelenti, hogy a kutatók 22 százaléka tette meg állásváltást érdekében a felsoroltak bármelyikét (beadott jelentkezést álláshirdetésre; állásinterjún volt; elfogadott állásajánlatot) a 2018. június és 2019. június közötti időszakban és a 12 százalék pedig azt, hogy 12 százalékuk tette meg ugyanezt egy évvel korábban, 2017. június és 2018. május között.

5. ábra: Azon kutatók aránya, akiknél felmerült, hogy munkahelyet váltanak a Lendület vagy más kiválósági programban és EU-s vagy más kutatási program való részvétel szerint a 2018. június 12. előtti és utáni évben, %

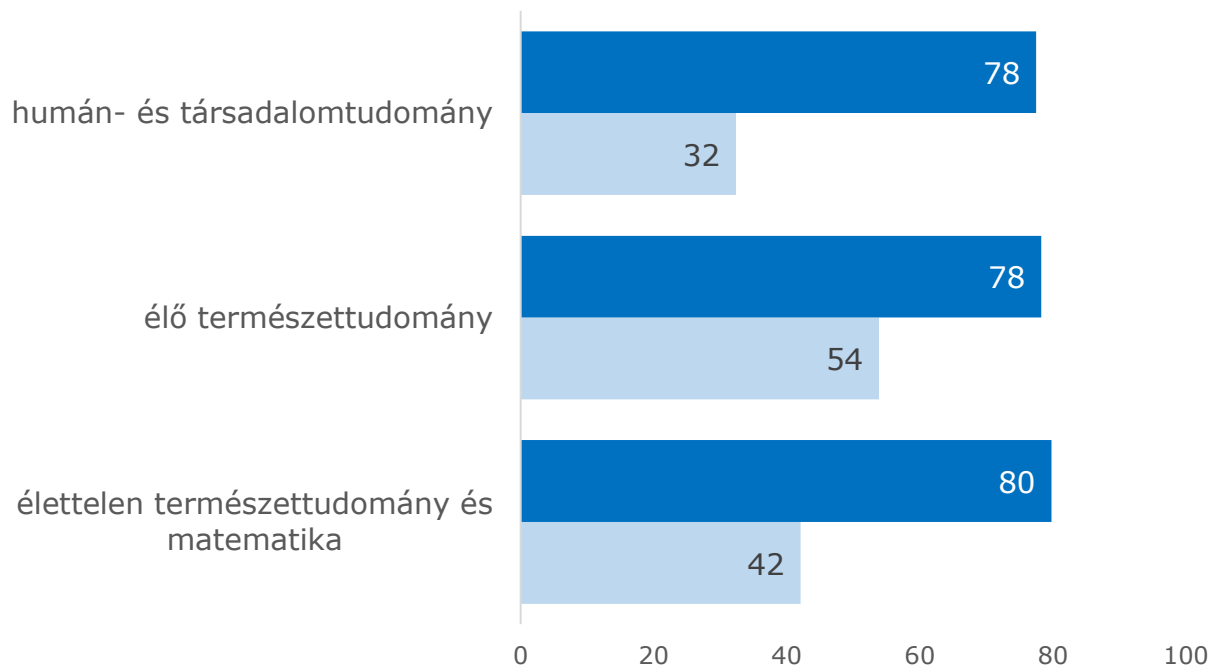


Megjegyzés: 2018. június 12-én kapta meg az MTA azt a törvénytervezetet, amely költségvetésének csaknem felét, 23 milliárd forintot az Innovációs és Technológiai Minisztériumhoz rendel. Ld. <https://www.parlament.hu/irom41/00503/00503.pdf>. A kormány 54 percet adott a törvénytervezet véleményezésére az MTA vezetésének. Az ábrán a törvénytervezet nyilvánosságra kerülése előtti egy éves időszak kerül összehasonlításra az utána következő egy évvel.

Az ábrán a „nem vett részt Lendület vagy más kiválósági programban” jelmagyarázatnál szereplő 77 és 42 százalék azt jelenti, hogy azon kutatók, akik nem vettek részt Lendület vagy más kiválósági programban, azok 77 százalékánál vetődött fel az állásváltás lehetősége a 2018. június és 2019. június közötti időszakban és 42 százalékánál egy évvel korábban, 2017. június és 2018. május között.

6. ábra: Azon kutatók aránya, akiknél felmerült, hogy munkahelyet váltanak tudományterület szerint a 2018. június 12. előtti és utáni évben, %

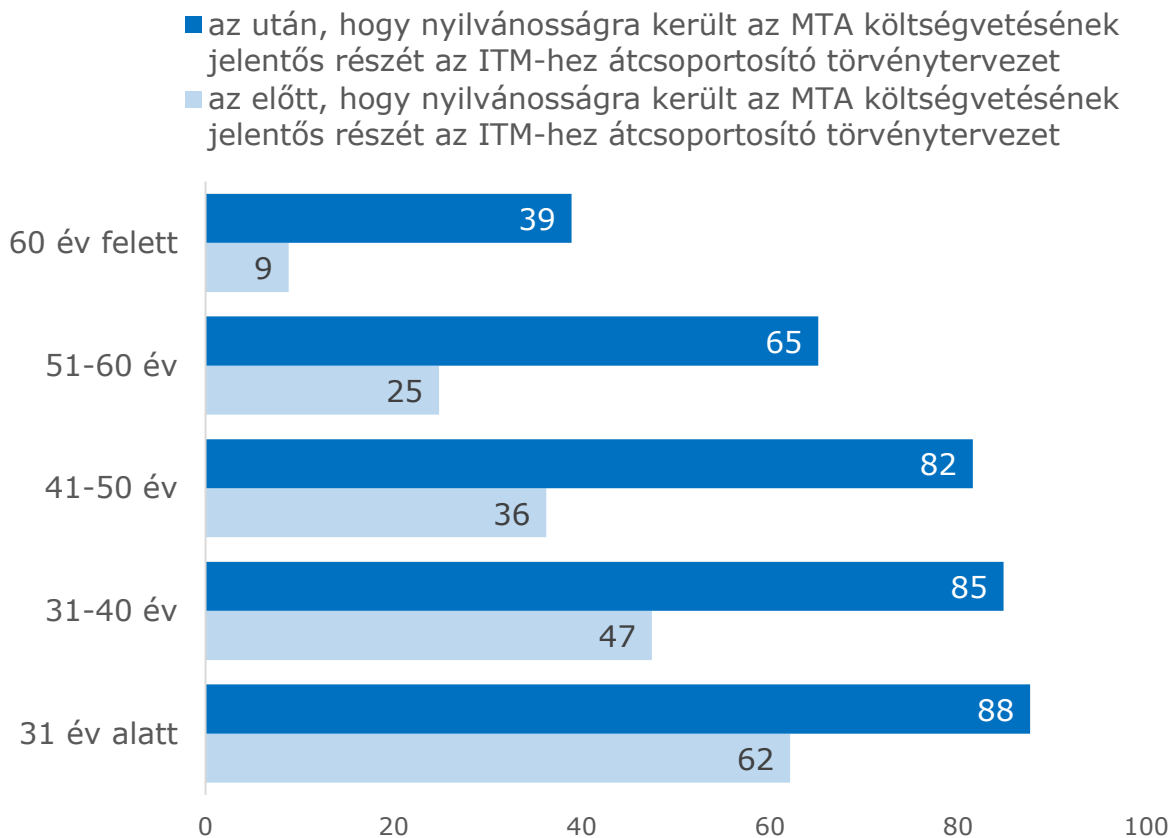
- az után, hogy nyilvánosságra került az MTA költségvetésének jelentős részét az ITM-hez átcsoportosító törvénytervezet
- az előtt, hogy nyilvánosságra került az MTA költségvetésének jelentős részét az ITM-hez átcsoportosító törvénytervezet



Megjegyzés: 2018. június 12-én kapta meg az MTA azt a törvénytervezetet, amely költségvetésének csaknem felét, 23 milliárd forintot az Innovációs és Technológiai Minisztériumhoz rendel. Ld. <https://www.parlament.hu/irom41/00503/00503.pdf>. A kormány 54 percet adott a törvénytervezet véleményezésére az MTA vezetésének. Az ábrán a törvénytervezet nyilvánosságra kerülése előtti egy éves időszak kerül összehasonlításra az utána következő egy évvel.

Az ábrán a „humán- és társadalomtudomány” jelmagyarázatnál szereplő 78 és 32 százalék például azt jelenti, hogy a humán- és társadalomtudományban dolgozó kutatók 78 százalékánál vetődött fel az állásváltás lehetősége a 2018. június és 2019. június közötti időszakban és 32 százalékuknál egy évvel korábban, 2017. június és 2018. május között.

7. ábra: Azon kutatók aránya, akiknél felmerült, hogy munkahelyet váltanak életkor szerint a 2018. június 12. előtti és utáni évben, %

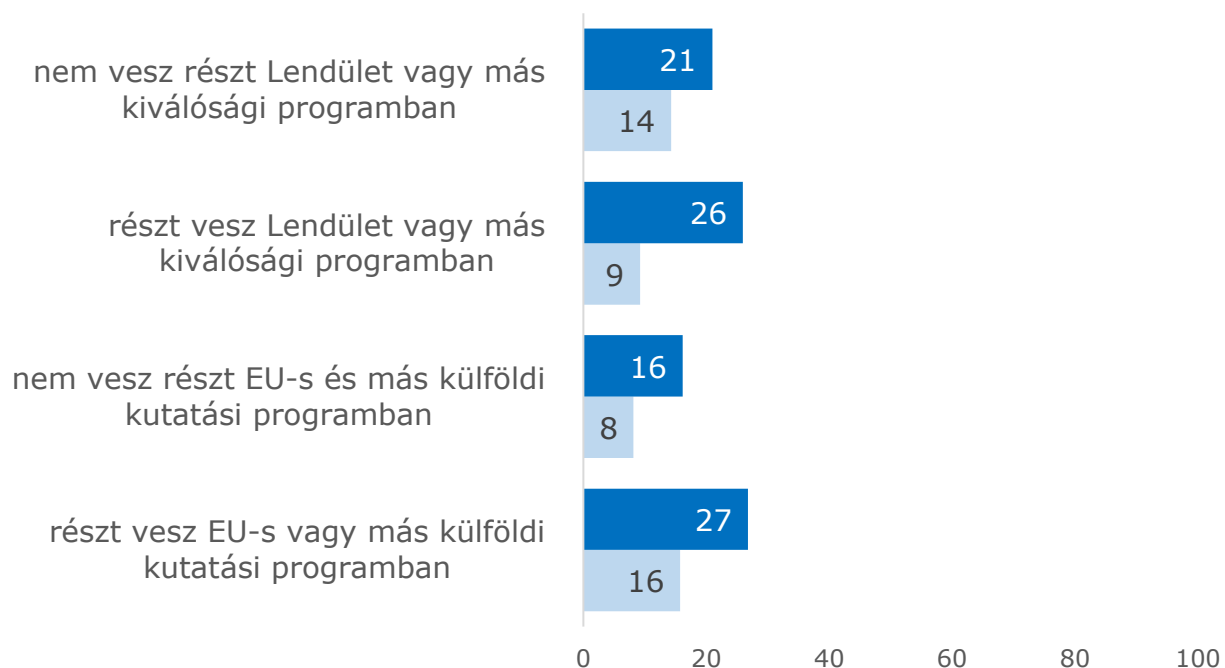


Megjegyzés: 2018. június 12-én kapta meg az MTA azt a törvénytervezetet, amely költségvetésének csaknem felét, 23 milliárd forintot az Innovációs és Technológiai Minisztériumhoz rendel. Ld. <https://www.parlament.hu/irom41/00503/00503.pdf>. A kormány 54 percet adott a törvénytervezet véleményezésére az MTA vezetésének. Az ábrán a törvénytervezet nyilvánosságra kerülése előtti egy éves időszak kerül összehasonlításra az utána következő egy évvel.

Az ábrán a „60 év felett” jelmagyarázatnál szereplő 39 és 9 százalék azt jelenti, hogy a 60 év feletti kutatók 39 százalékánál vetődött fel az állásváltás lehetősége a 2018. június és 2019. június közötti időszakban és 9 százalékuknál egy évvel korábban, 2017. június és 2018. május között.

8. ábra: A munkahelyváltás érdekében komoly lépéseket tevő (beadtak jelentkezést álláshirdetésre, vagy állásinterjún voltak, vagy már el is fogadtak állásajánlatot) kutatók aránya a Lendület vagy más kiválósági programban és EU-s vagy más kutatási program való részvétel szerint a 2018. június 12. előtti és utáni évben, %

- az után, hogy nyilvánosságra került az MTA költségvetésének jelentős részét az ITM-hez átcsoportosító törvénytervezet
- az előtt, hogy nyilvánosságra került az MTA költségvetésének jelentős részét az ITM-hez átcsoportosító törvénytervezet

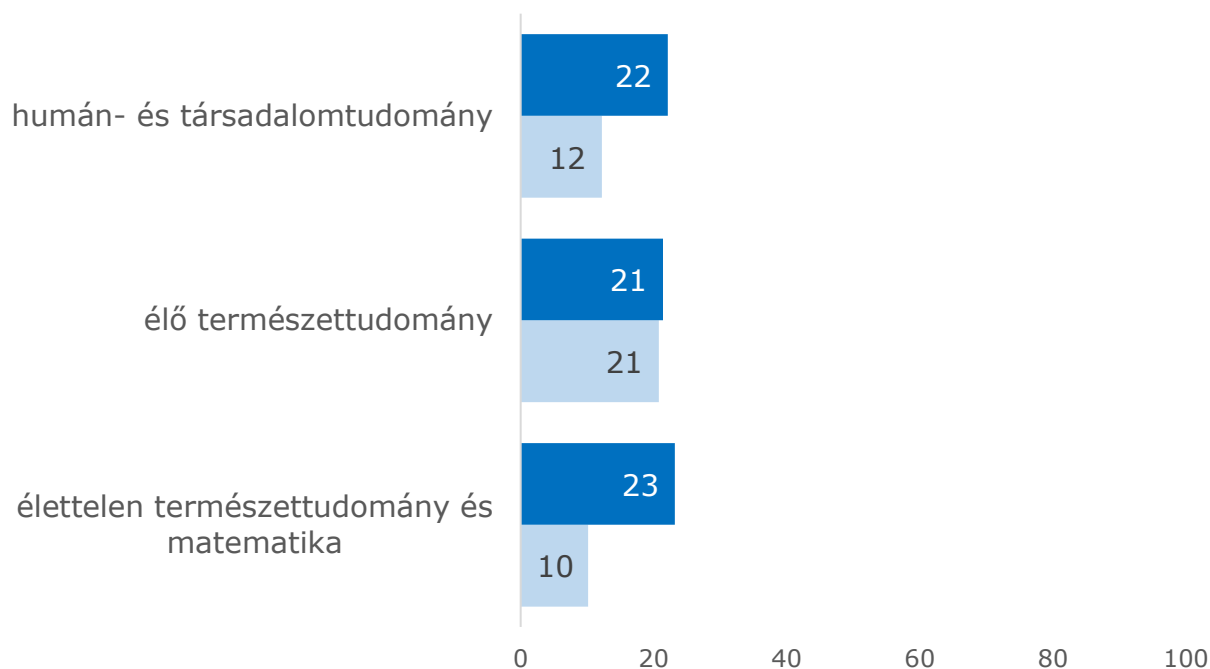


Megjegyzés: 2018. június 12-én kapta meg az MTA azt a törvénytervezetet, amely költségvetésének csaknem felét, 23 milliárd forintot az Innovációs és Technológiai Minisztériumhoz rendel. Ld. <https://www.parlament.hu/irom41/00503/00503.pdf>. A kormány 54 percet adott a törvénytervezet véleményezésére az MTA vezetésének. Az ábrán a törvénytervezet nyilvánosságra kerülése előtti egy éves időszak kerül összehasonlításra az utána következő egy évvel.

Az ábrán a „nem vett részt Lendület vagy más kiválósági programban” jelmagyarázatnál szereplő 21 és 14 százalék azt jelenti, hogy azon kutatók, akik nem vettek részt Lendület vagy más kiválósági programban, azok 21 százaléka tett komoly lépéseket (beadott jelentkezést álláshirdetésre, vagy állásinterjún volt, vagy elfogadott állásajánlatot) az állásváltoztatás érdekében a 2018. június és 2019. június közötti időszakban, és 14 százalékuk egy évvel korábban, 2017. június és 2018. május között.

9. ábra: A munkahelyváltás érdekében komoly lépéseket tevő (beadtak jelentkezést álláshirdetésre, vagy állásinterjún voltak, vagy már el is fogadtak állásajánlatot) kutatók aránya tudományterület szerint a 2018. június 12. előtti és utáni évben, %

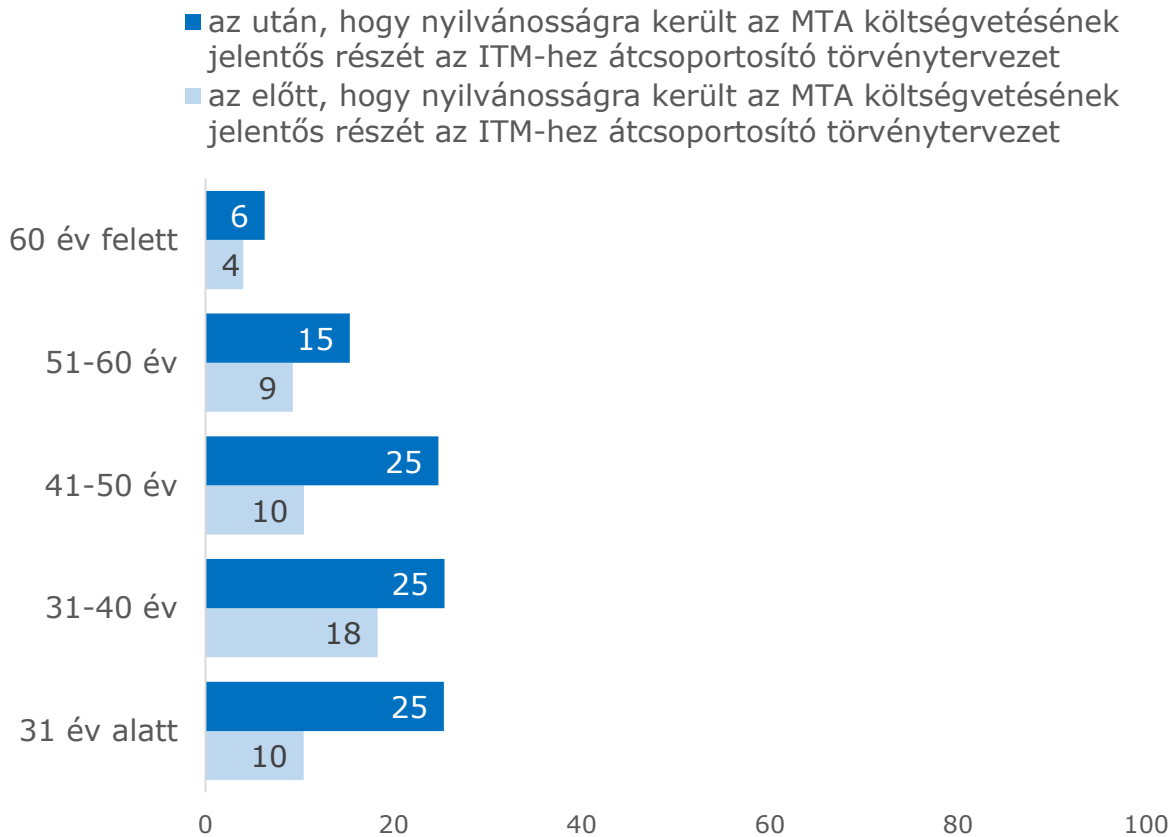
- az után, hogy nyilvánosságra került az MTA költségvetésének jelentős részét az ITM-hez átcsoportosító törvénytervezet
- az előtt, hogy nyilvánosságra került az MTA költségvetésének jelentős részét az ITM-hez átcsoportosító törvénytervezet



Megjegyzés: 2018. június 12-én kapta meg az MTA azt a törvénytervezetet, amely költségvetésének csaknem felét, 23 milliárd forintot az Innovációs és Technológiai Minisztériumhoz rendel. Ld. <https://www.parlament.hu/irom41/00503/00503.pdf>. A kormány 54 percet adott a törvénytervezet véleményezésére az MTA vezetésének. Az ábrán a törvénytervezet nyilvánosságra kerülése előtti egy éves időszak kerül összehasonlításra az utána következő egy évvel.

Az ábrán a „humán- és társadalomtudomány” jelmagyarázatnál szereplő 22 és 12 százalék például azt jelenti, hogy a humán- és társadalomtudományban dolgozó kutatók 22 százaléka tett komoly lépéseket (beadott jelentkezést álláshirdetésre, vagy állásinterjún volt, vagy elfogadott állásajánlatot) az állásváltoztatás érdekében a 2018. június és 2019. június közötti időszakban, és 12 százalékuk egy évvel korábban.

10. ábra: A munkahelyváltás érdekében komoly lépéseket tevő (beadtak jelentkezést álláshirdetésre, vagy állásinterjún voltak, vagy már el is fogadtak állásajánlatot) kutatók aránya életkor szerint a 2018. június 12. előtti és utáni évben, %



Megjegyzés: 2018. június 12-én kapta meg az MTA azt a törvénytervezetet, amely költségvetésének csaknem felét, 23 milliárd forintot az Innovációs és Technológiai Minisztériumhoz rendel. Ld. <https://www.parlament.hu/irom41/00503/00503.pdf>. A kormány 54 percet adott a törvénytervezet véleményezésére az MTA vezetésének. A kormány 54 percet adott a törvénytervezet véleményezésére az MTA vezetésének. Az ábrán a törvénytervezet nyilvánosságra kerülése előtti egy éves időszak kerül összehasonlításra az utána következő egy évvel.

Az ábrán a „31 év alatt” jelmagyarázatnál szereplő 25 és 10 százalék például azt jelenti, hogy a 31 év alatti korú kutatók 22 százaléka tett komoly lépéseket (beadott jelentkezést álláshirdetésre, vagy állásinterjún volt, vagy elfogadott állásajánlatot) az állásváltás érdekében a 2018. június és 2019. június közötti időszakban, és 10 százaléka egy évvel korábban, 2017. június és 2018. május között.